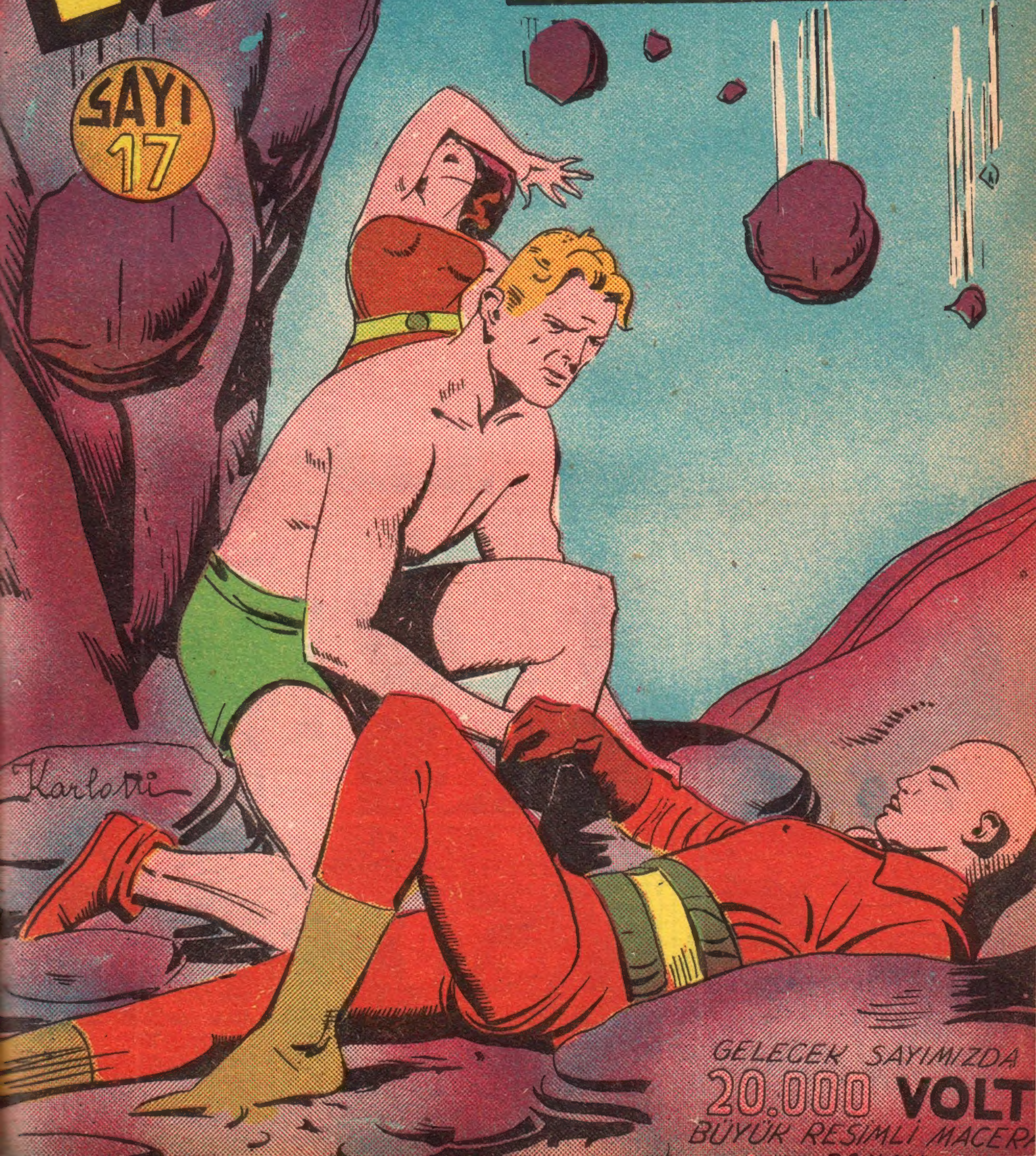

KARA MASKE

HAFTALIK - MECMUA

SAYI
17

GELECEK SAYIMIZDA
20.000 VOLT
BÜYÜK RESİMLİ MACERA

Kızıl Maske

17

BU ESİRİ SADE BİR
KİŞİ ÇÖZEBİLİR O DA
KIZIL
MAS
KE
DİR!

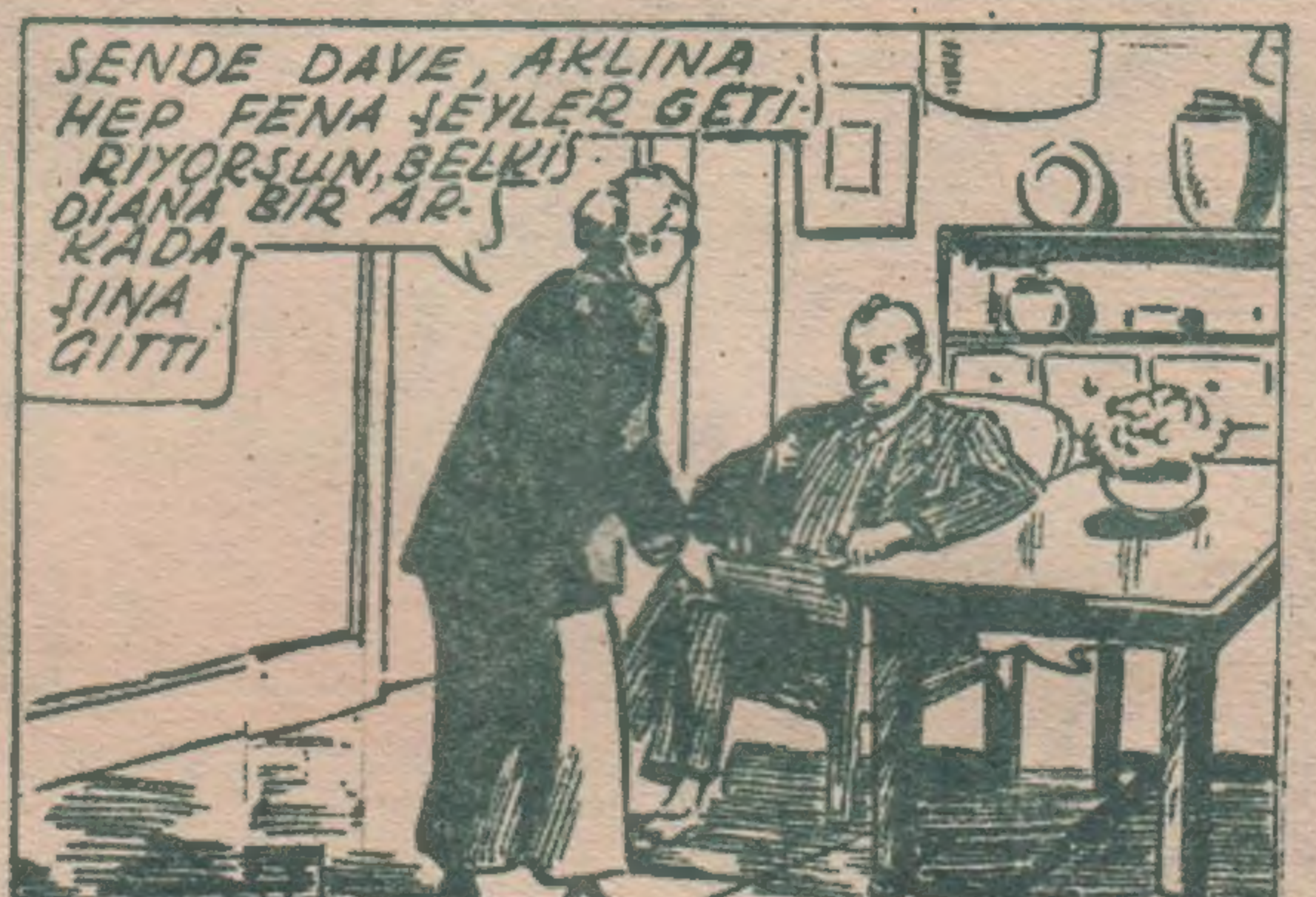
BU SIRA-
DA KO-
RIDORDA
BİR GÖL-
GE GÖ-
RÜNDÜ

DIANA'NIN YAT-
TAN AYRILDIĞINI
KİM TEMİNAT
VEREBİLİR?

FAKAT SENDE GALİ-
BA O KIBAR BARON-
DAN DA ŞÜPHELENE-
ME-
ĞE BAŞ-
LA-
DIN.

SENDE DAVE, AKLINA
HEP FENA ŞEYLER GETİ-
RİYORSUN, BELKİ
DIANA BİR AR-
KADA-
ŞINA GİTTİ

O ZAMAN BİZE
TELEFON EDE-
CEKTİ! BELKİ MEK-
TUP BIRAK-
MIŞ OUDIP BİR
BAKALIM!

OH!

DANTON'UN
YATI NE-
REDE?

BURADA TAYYARE İLE GELDİM
NE ARI-
YORSU-
NUZ? MADAM, KONUŞMANI-
ZI DİNLEDİM, DANTON
UN YATI NEREDEDİR?

BİR KAÇ JAAT EVVEL
SAHİLDEN UZAKLAŞTI,
SİZ ONA YETİŞMEK Nİ-
YETİNDENİ-
SİNİZ?

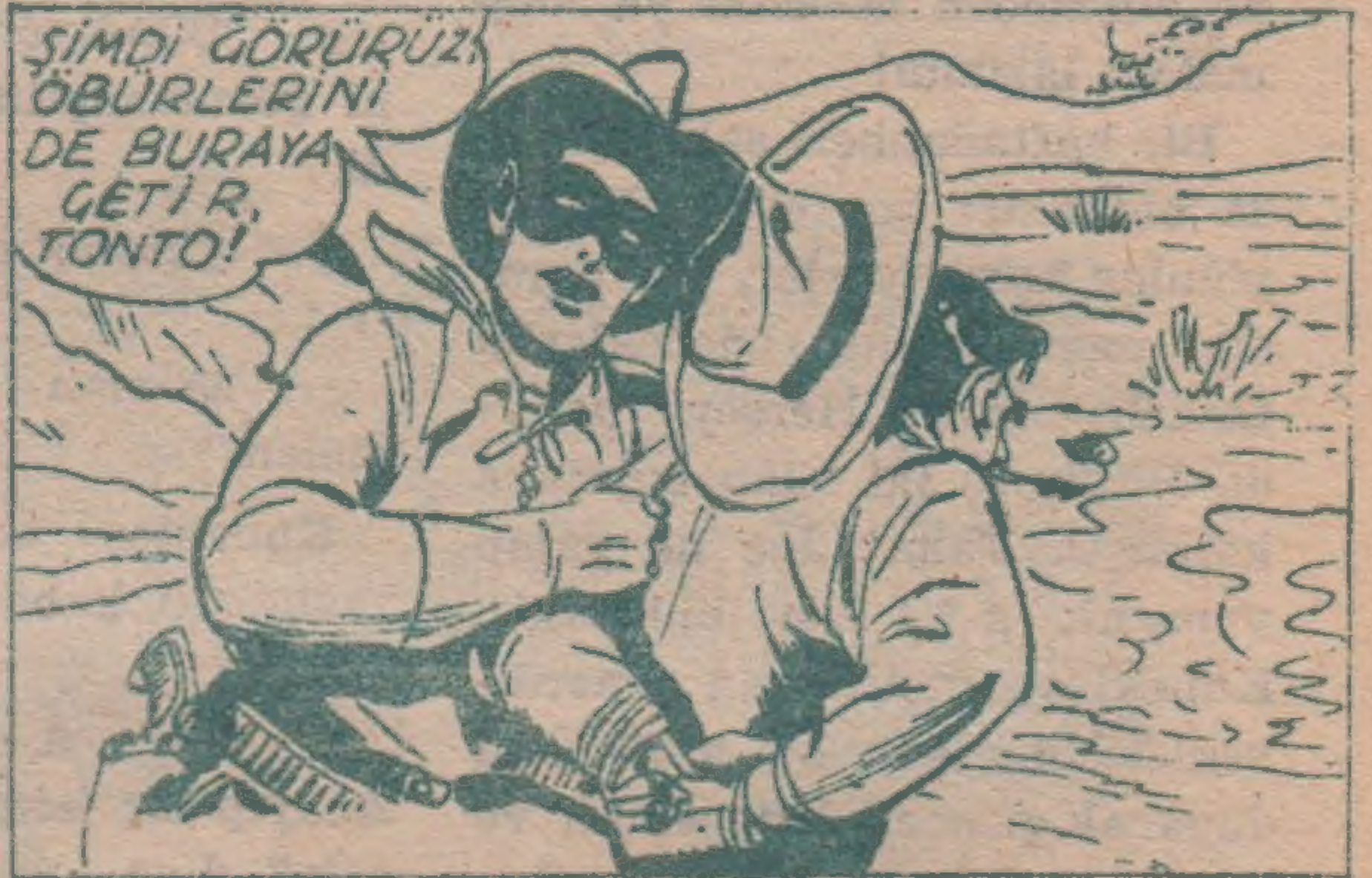
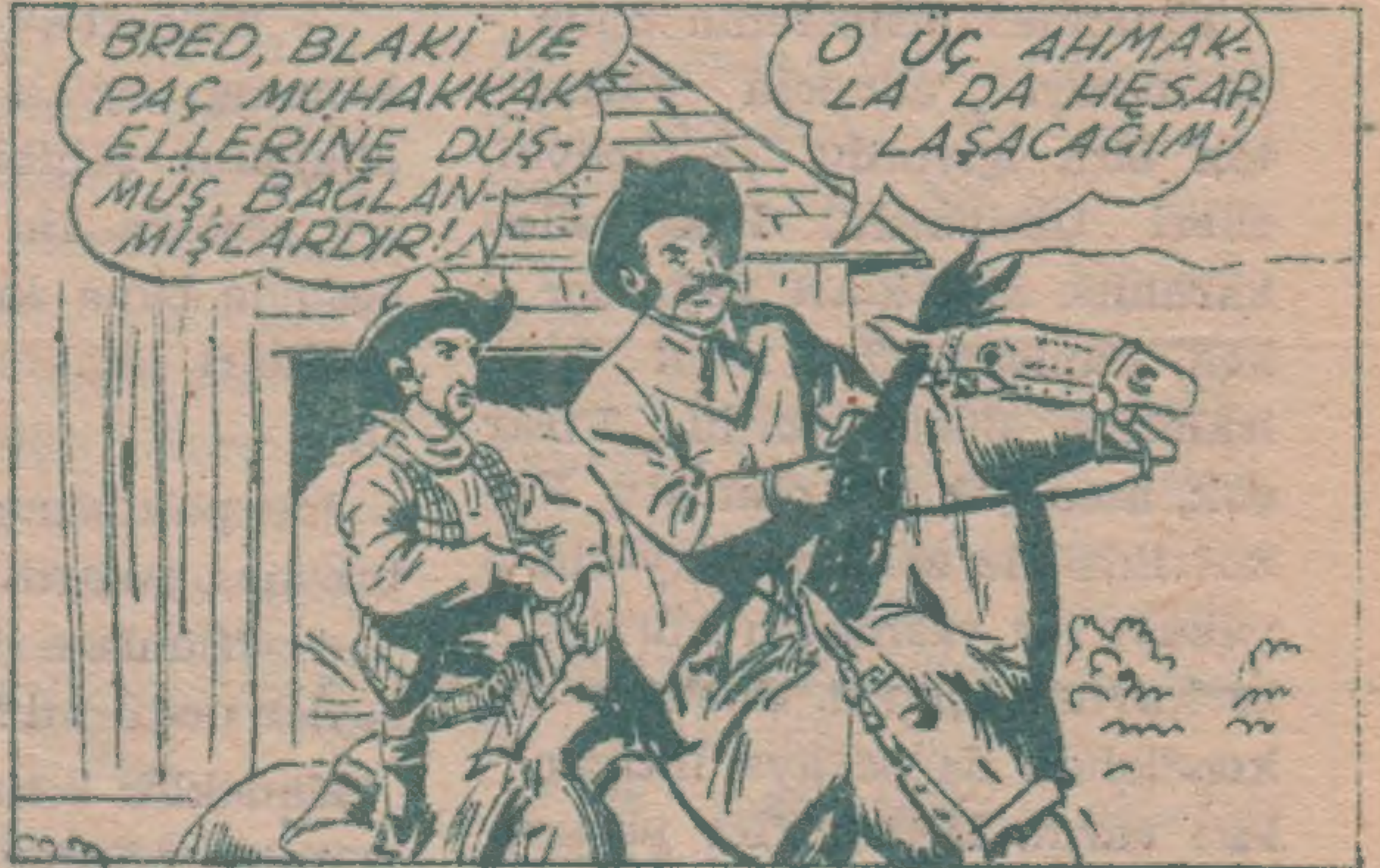
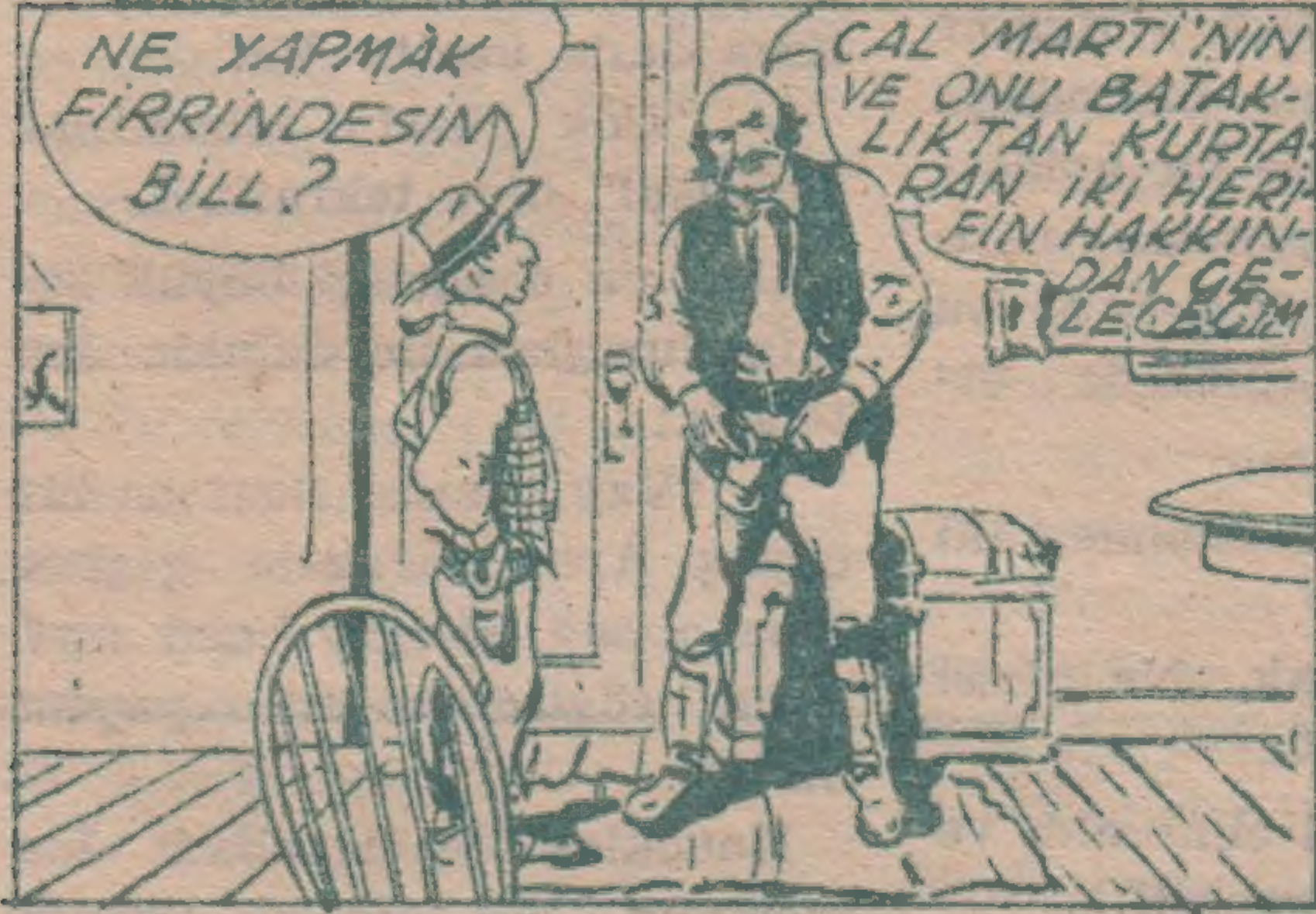
BELKİ, SİZE
KÖPEĞİMİ
BIRAKIYORUM
ÇABUK DÖNE-
RİM

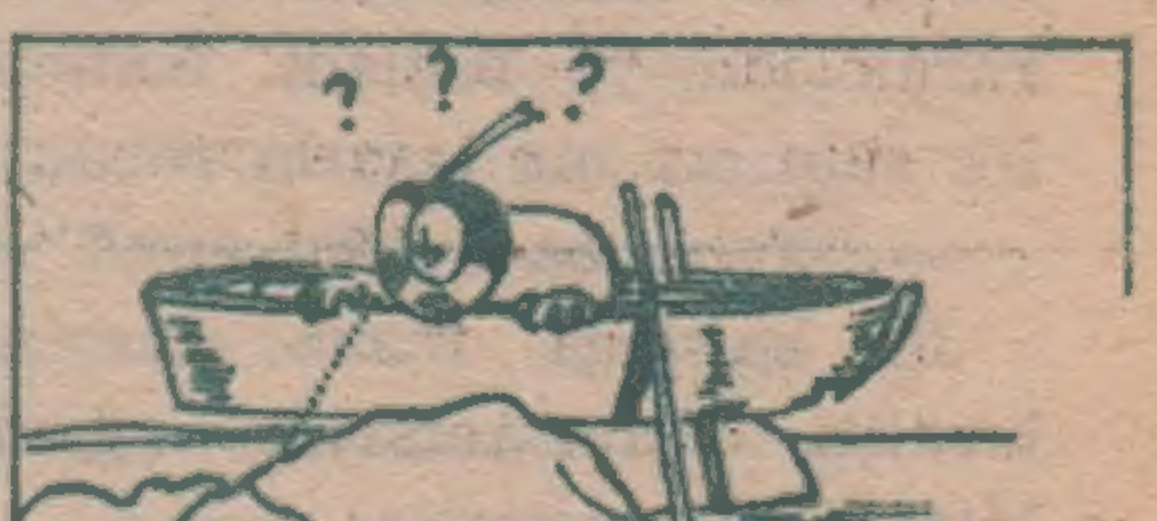
BÖYLECE KIZIL
MASKE DIANA-
NIN İMDADINA
KOŞUYOR
ONU DANTON'UN
ELİNDEN KURTAR-
MAĞA MUVAFFAK
OLACAK MI?

ARKASI VAR...

Maskeli Süvari 17

ARKASI VAR

EMNİYETSİZ Tabanca

AYTEN ÜRKMEZ

Knuckles pencerenin önün - de duruyor, elindeki bardak - tan bira içiyordu. Sinirliydi, elleri titriyordu. Pencereden karanlık sokakları seyreder - ken, hapishaneden nasıl kaç - tıklarını düşünüyordu. Firar çok, ama çok zor olmuştu. Fa - kat ikisi de zekâları sayesinde yakayı ele vermeden hürriye - te kavuşmuşlardı. Joe'nun da kendisinin de paraya ihtiyaç - ları vardı. Dedektifler peşleri - ne düşmeden Meksika'ya kaç - maları lâzımdı!

Bir haftadanberi saklanmak - ta oldukları boş evde, Joe ile plânlar hazırlıyorlar, yol para - sını nasıl temin edeceklerini tasarlıyorlardı. Herşey hazır - dı. Bütün iş iki silâh bulmaya kalmıştı. Fakat Joe ne yapıp yapacak s i l â h bulacaktı. Knuckles gıcırdayan merdi - venlerden çıkan bir ayak sesi duyarak pencereden çekildi ve kapıya yaklaştı. Acaba gelen Joe muydu? Geldiğini nasıl oldu da pencereden görmemiş - ti? E'i heyecanla cebindeki bı - çağa gitti. Biri; iki kısa, iki uzun, iki kısa fasılalarla ka - pıya vuruyordu, Knuckles:

— "Kim o?" diye sordu.

Kıskık bir ses cevap verdi:

— "Benim.. Joe!"

Knuckles kapıyı araladı ve Joe içeri süzüldü. O girdikten sonra öbürü tekrar kapıyı sür - meledi. Joe masaya doğru yü - rüldü, bir bardağa bira doldu - rarak içmeye başladı. Knuck - les sabırsız bir tavırla sordu:

— "Tabanca buldun mu?"

Joe bardağı masa üzerine bıraktı, elinin tersiyle ağzını kuruladıktan sonra:

— "Elbette." dedi, "Rehine konmuş eşyaların bulunduğu dükkânın sahibiyle bir anlaş - ma yaptım. İki yumruk neti - cesinde bana kredi açtı ve bu silâhları almama müsaade et - ti.

Joe paltosunun cebinden iki tabanca çıkardı:

— "Şunlara bak.. Ne güzel şeyler değil mi?"

Knuckles birini eline aldı ve merakla gözden geçirdi:

— "Şimdiye kadar böylesi - ni görmemiştim." diye söylen - di.

Joe güllere arkadaşına bak - tı :

— "Alman tabancaları da ondan."

Knuckles tabancanın kab - zasındaki kabartma ismi oku - du:

— "S — a — u — e — r. Acayip bir isim. Almanca ola - cak." diye mırıldandı sonra birden aklına gelmiş gibi, "sa - hi, bu tabancalar ne çeşit kur - sunla iş görüyor?"

— "Merak etme. Bildiğimiz, 32 lik kurşunlarla. Bak, yanım da bir kutu dolusu. 32 lik kur - şun var."

Joe tabancasının garjörünü çıkardı ve kutudan aldığı kur - şunları yerleştirmeye başladı. Knuckles, hâlâ silâhı elinde çevirip duruyordu. Baş parma - ğını tabancanın parlak namlu - su üzerinde gezdirirken birden hayretle duraladı ve:

— "Tabancanın emniyeti yok!" diye bağırdı. Joe dolan tabancasını cebine indirirken:

— "Emniyete ihtiyacın ol - mayacak." dedi. "Benimle gel,

bizimki paralarla gözüktür ne - redeyse. Duracağına sen de tabancanı doldur."

Knuckles şaşkın şaşkın elin - deki silâha bakıyordu. Joe si - nirlendi ve rovelveri onun elin - den alarak:

— "Ver ben doldurayım, ap - tal sende." diye söylendi. Ta - bancayı doldurduktan sonra Knuckles'e uzattı. Ve:

— "Çok güzel tabancalar doğrusu!" diye tekrarladı.

Gecenin sessizliği büyük sa - atın vuruşları ile dağıldı. Joe telâşla:

— "Vay canına. Saat on bir olmuş. Artık harekete geçsek fena olmaz. Herşey hazır mı? Sana söylediklerimi yaptın mı?"

Knuckles başını salladı. Joe memnun bir tavırla kapıya doğru yürüdü, kapıyı ardına kadar açtı, öbürü hâlâ silâhına bakıyordu. Joe öfkeyle bağır - dı:

— "Yine ne oldu?"

— "Bilmiyorum. İçim hiç rahat değil!"

Joe boş ver der gibi gülüm - seyerek dışarı çıktı. Knuckles te onun arkasından gitti. Yan yana gıcırdayan merdivenler - den ind'ler. Sokak kapısına ge'dikleri zaman Joe gülmeye başladı:

— "Bedava oturduğumuz ikinci sığınak burasıydı." diye mırıldandı.

Knuckles başını salladı, için - den gülmek gelmedi, kaşları çatılmıştı

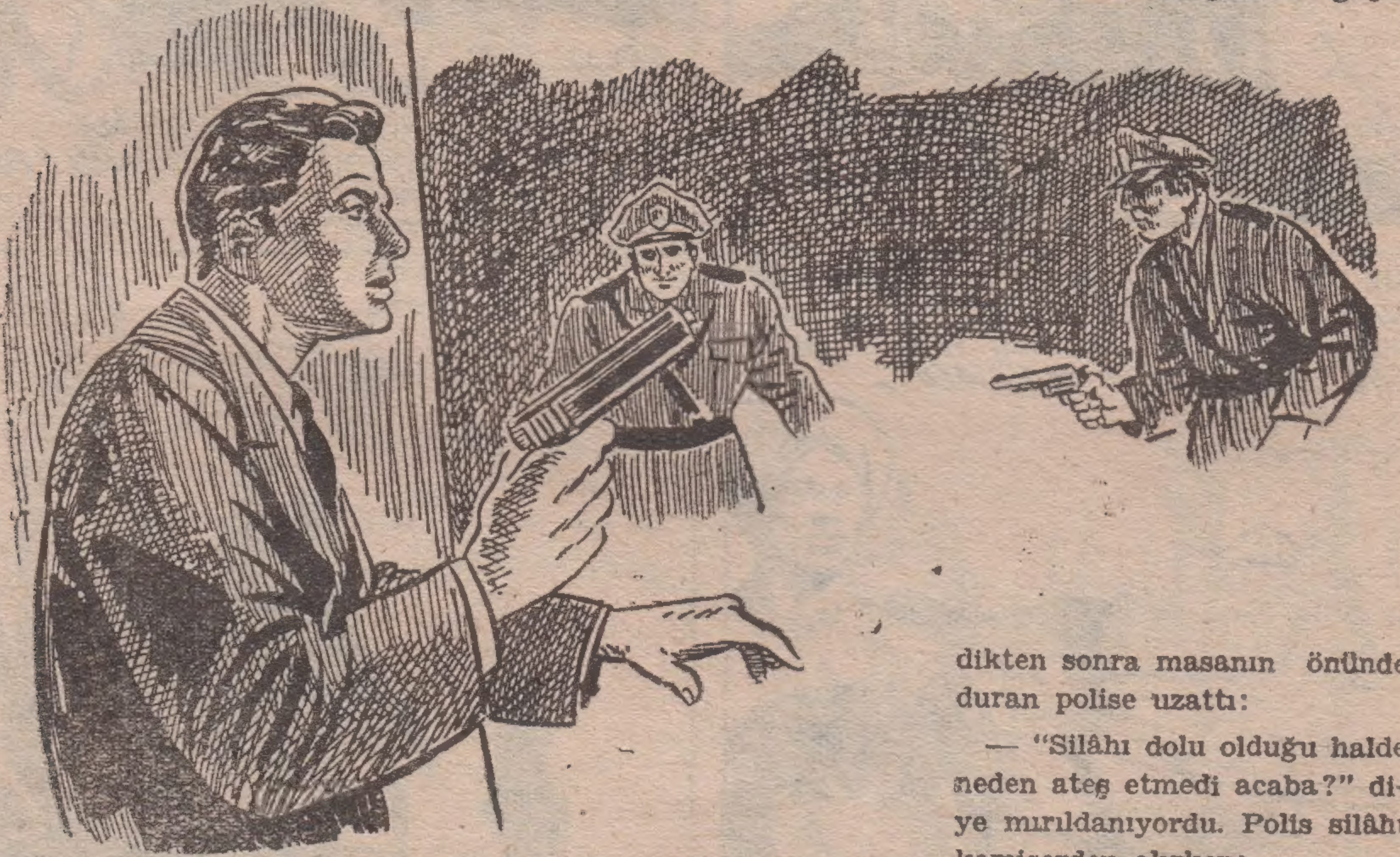
Aradan yirmi dakika geç - mişti. Joe ile karanlık bir ka - pı içinde saklanmış, bekliyor - lardı. Joe:

— "İşte. Dostumuz şu kapı - dan çıkacak." dedi. Eliyle kar - şı kaldırımdaki sinemanın gi - riş kapısını işaret ediyordu. "Her gece, saat on bir buçuk - ta, elinde oğünkü hasılatı havi bir çantayla sinemadan çıkar. Çantayı bir sokak ötedeki ge - ce kasalarının bulunduğu ban -

kaya bırakır. Buraya yakla-
şınca, onu mahut kibrit oyunu
ile oyalayacağım. Sen de ar-
kadan sokulur herifi haklar-
sın. Bu iş bittikten sonra oto-
büs durağına gideriz. Anlaşı-
ldı mı?"

Knuckles anladım der gibi
başını salladı. Planı tamamiy-
le anlamıştı ama hâlâ içi ra-
hat değildi! Birden Joe'nun
kuvvetle kolunu sıktığını his-
setti. Joe telaşla ağzındaki ya-
rı yanmış sigarayı yere fırlat-
tı. Ve cebinden yeni bir tane
çıkarak dudakları arasına
yerleştirdi, ağır adımlarla cad-
deye doğru yürüdü. Karşıdan
gelen adama sokuldu ve nazik
bir tavırla sordu:

— "Kibritiniz var mı ba-
yım?"

Adam başına gelecekleri an-
lamış gibi koltuğu altındaki
çantaya daha sıkı sarıldı. Fa-
kat arkadan gelen Knuckles
tabancasının kabzasını ada-
mın başına indirdi. Adam gık
bile demeden yere yuvarlandı.
Joe telaşla çantayı kaptı. Tam
o sırada bir polis düdüğü ses-
sizliği yırttı. Joe yerinden fırla-
dı:

iki metre ötede bulunan öbür
evin damına atladı!

Bir bacanın arkasına gizle-
nerek beklemeye başladı. Onu
canlı olarak yakalayamıya-
caklardı. Knuckles tekrar ha-
pishaneye dönmek istemiyor-
du. Tabancasını çıkardı. Da-
kikalar ağır ağır birbirini ta-
kip etti. Damın kenarında bir
gölge belirmişti, gölgelerin sa-

— "Polisler geliyor! Parala-
rı aldım... Kaçalım!"

Knuckles bütün hızıyla koş-
maya başladı. Joe bir kaç a-
dım geriden geliyordu. Polis-
ler ateş etmeye başlamıştı.
Knuckles hızını arttırdı. Bir
silâh sesi ve bunu acı bir inilti-
nin takip ettiği duyuldu. Joe
cansız olarak yere yığılmıştı.
Knuckles para çantasını arka-
daşının cansız elinden kaptı
ve tekrar koşmaya başladı. Ar-
kasından gelen ayak sesleri-
nin sayısı artmıştı. Kurşunlar
yağmur gibi peşinden yağıyor-
du. Knuckles bir çıkmaz soka-
ğa daldı ve çıkmazın nihayet
bulduğu yüksek duvara tırma-
narak gizlendi. Etrafına ba-
kındı, biraz ötede bir baca var-
dı. Bacanın üstüne çıktı ve bir

yısı çok geçmeden arttı. Knuck-
les tabancasını doğrulttu, ken-
dikendine, "Ateş et! Ateş et!"
diye söylendi. Parmağı boş ye-
re emniyeti açmaya çalıştı
durdu. Joe bu tabancanın na-
sıl kullanıldığını söylememiş-
ti. Tabancanın emniyeti yok-
tu! Ağzından ümitsiz bir inilti
çıktı, tabancayı gölgelerden bi-
rine fırlattı. Bu bir çok silâh
namlusundan çıkan alevlerin
bayram fişekleri gibi geceyi
aydınlatmasına sebep oldu.
Knuckles kaçmak istedi, fakat
tabancalardan fırlayan kur-
şunlar nihayet onu bulmuştu.
Knuckles acıyla titredii ve can-
sız olarak yana devrildi.

Polis merkezinde, nöbetçi
komiser, polislerin damda bul-
duğu tabancayı gözden geçir-

dikten sonra masanın önünde
duran polise uzattı:

— "Silâhı dolu olduğu halde
neden ateş etmedi acaba?" di-
ye mırıldanıyordu. Polis silâhı
komiserden alırken:

— "Çok güzel bir tabanca
değil mi?" dedi.

Komiser başını salladı:

— "Evet. Şu Alman Sauer'-
leri gerçekten nefis tabanca-
lardır. Tıpkı rovelverlere ben-
zerler yalnız ateş almaları i-
çin emniyete lüzum yoktur.
Silâhı doldurup, tetiği çekmek
yeter! Tetiğe dokunur dokun-
maz tabanca ateş alır!"

ORMANLAR HÂKİMİ

17

CİM

CİM, KIZI KAPLANIN ELİNDEN KURTARDIĞI ZAMAN ANA BAYILMIŞTI. CİM: "BAK KOLU... ZAVALLIYI BİR AĞACA BAĞLAMISLAR!" DEDİ

KOLU KIZI BAĞLAYAN İPLERİ KESTİ, ANA, CİM'İN KOLLARI ARASINA DÜŞTÜ. İNLIYORDU: "OH, SAHİB! BENİ KURTARDIN!"

KIZ ANLATTI: "YABANCI SAHİB'E YARDIM ETTİĞİM İÇİN AĞABEYİM BANA KIZDI VE KAPLANLARA YEM OLMAM İÇİN BİR AĞACA BAĞLADI!"

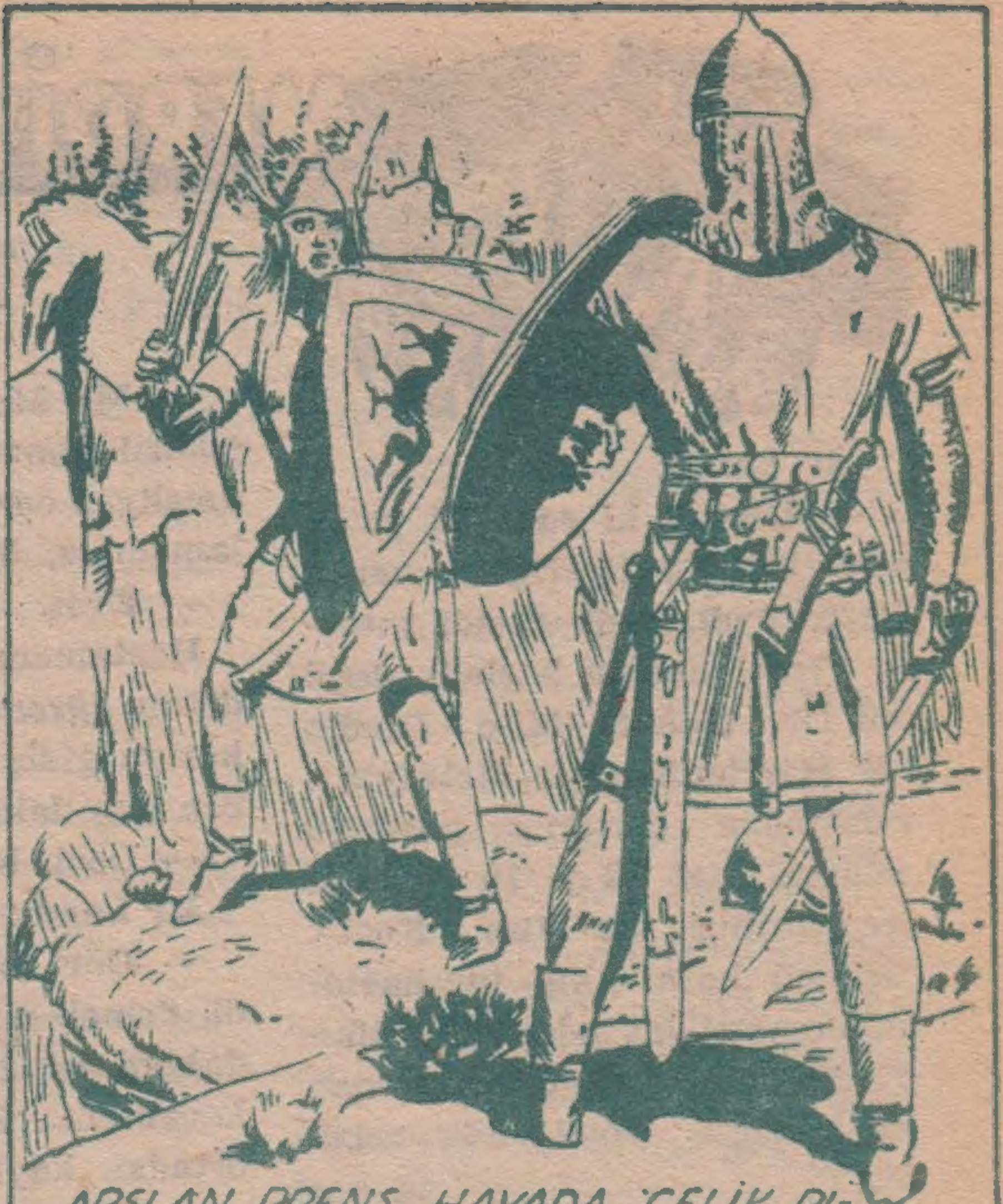
CİM BU SAHİB'İN KAYBOLAN BİNBAŞI BİKSİBİ OLDUĞUNU ANLAMİŞTI. MERAKLA SORDU: "NE OLDU ONA?" KIZ OMUZ SİL KEREK CEVAP VERDİ: "ONU DA KAPLAN YEDİ."

HAFTAYA: KORKUNÇ TAKİP.

Arslan Prens

17

TEHLİKELERLE DOLU
O KORKUNÇ TAKİP
NİHAYET SONA ERMİŞ-
Tİ. İŞTE İKİ DÜŞMAN
KARŞI KARŞIYA ...

ARSLAN PRENS HAVADA ÇELİK Pİ-
RİLTİLERİNDEN DAİRELER ÇİZEN KILICI-
NI SALLAYARAK, ULFRUN'A SOKULDU.
BU DEHŞET İÇİNDE KARIŞMIŞ, SOLUK YÜZ,
DENİZLER KRALI ULFRUN'A MI AITTI?
HAYATINDA İLK DEFA OLARAK ULFRUN

DÜŞMANI ÖNÜNDE BİR ADIM GERİ-
LEMEK ZORUNDA KAL-
DI. VE İŞTE NETİCESİ....

ARSLAN PRENS BİR MÜDDET
KİMİLDAMADAN OLDUĞU YERDE DURDU.
İHTİRASLARI UĞR'INDA HAYATINI KAYBE-
DEN ADAMIN ARKASINDAN UZUN VE
ACI DÜŞÜNCELERE DALMIŞTI. ARTIK İN-
TİKAMINI ALMIŞTI....

MERDİVENDEKİ ADAM

— 17 —

Mr Lamb:

— Demek ki saat 12 yi 18 geçerken Dr Harrigan henüz hayattaydı, dedi. Şimdi mesele aydınlanmağa başladı, değil mi Dr Kunze? Miss Brody, Dr Harrigan'ın Mr Melady'nin odasından çıktığını gördüğü zaman, saat 12 yi 18 dakika geçiyormuş, siz Miss Keate, üçüncü kata çıkıp ta, hastanızın ameliyat odasına götüldüğünü öğrendiğiniz zaman saat kaçtı söyleyebilir misiniz?

Ellen:

— 12 yi 20 geçiyordu, dedi.

Mr Lamb:

— Doğru mu Miss Keate? diye sordu.

— Katli olarak bir şey söyleyemem o anda saate bakmadım. Belki de hakikaten 12 yi 20 geçiyordu...

— Mr Melady'nin yukarıya çıkarıldığını öğrenince derhal ameliyat odasında kimseyi bulamadınız, öyle mi?

— Evet.

Hastanızın yukarıya çıkarıldığını öğrenmeniz, sonra yukarıya gidip bakmanız takriben kaç dakika içinde oldu?

— Dört, beş dakika içinde...

Mr Lamb:

— Dört beş dakika ha? dedi, demek cinayet bu dört beş dakika içinde işlendi ve katil kaçabildi... Peter Melady de ortadan kayboldu.

— Belki aradan daha fazla zaman geçmiştir, dedim. Ceseti gördüğüm anda saatin kaç olduğunu bilmiyorum.

— Pek fazla zaman geçmemiş Miss eKate, telefoncu kız kendisine telefon ederek hadiseyi haber verdiğiniz zaman saat 12 yi 32 geçtiğini söyledi. Demek ki Miss Brody Dr Harrigan'ı son defa o'arak gördüğünden tam on iki dakika sonra doktoru ölü olarak buldunuz.

Derin bir sessizlik oldu. Mr

Lamb mühim bir keşifte bulunmuş gibi ellerini oğusturuyordu. Birden:

— Bu yeni malumat şüpheliler listesini biraz kısaltır mı, ne dersiniz Dr bey? diye sordu.

Dr Kunze:

— Acele olarak hüküm veremeyiniz, dedi.

Sonra Ellen'e doğru dönerek:

— Miss Brody, dedi. Başka bir söyleyeceğiniz var mı?

Ellen: — Hayır efendim, diye cevap verdi.

Mr Lamb söze karışarak:

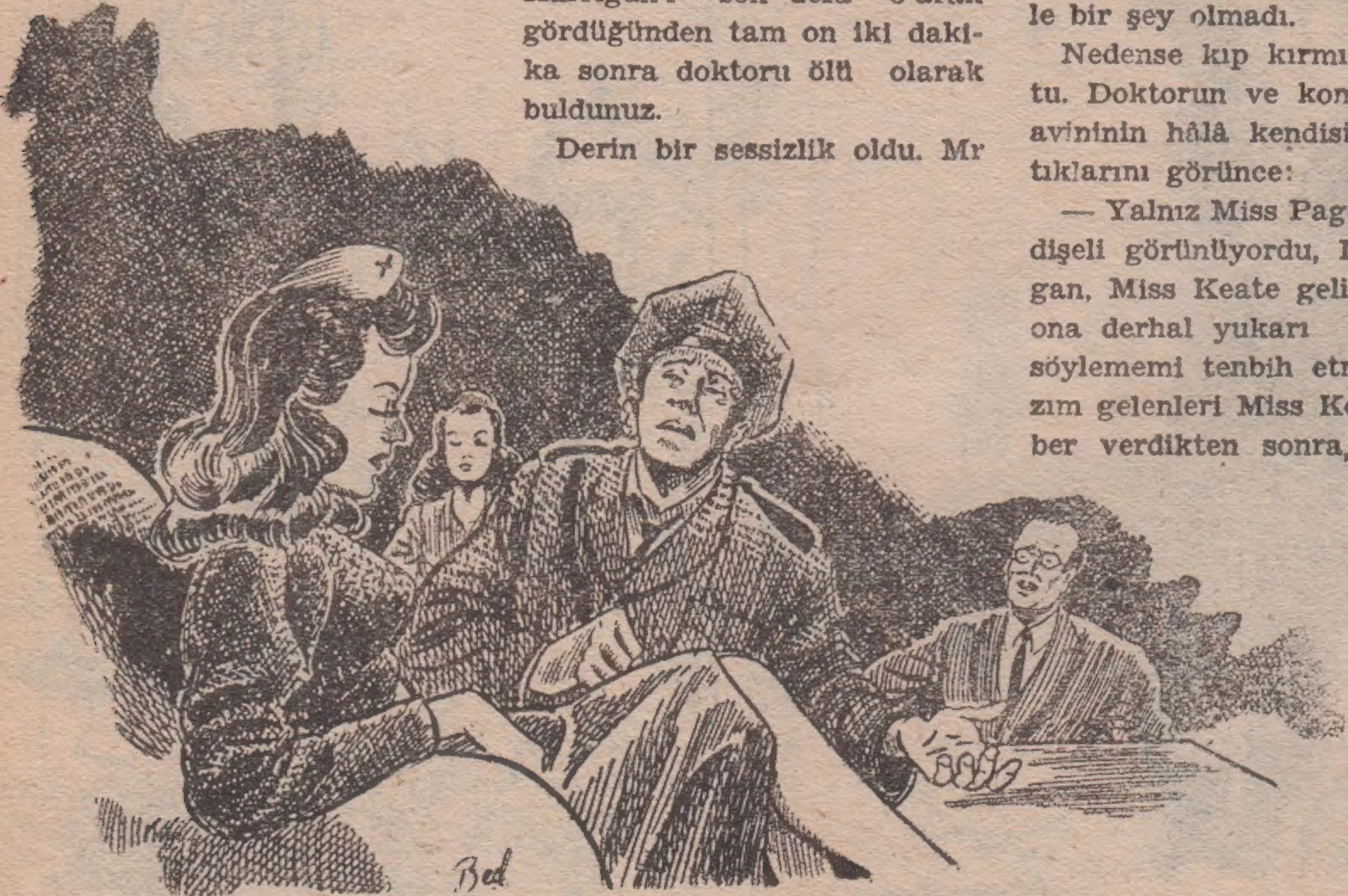
— İyice düşünün, Miss Brody, dedi. Belki unuttuğunuz bir şey vardır. Mesela gece yarısından evvel dikkat'nizi çeken bir şey oldu mu? cinayetten evvel veya sonra, yerinde olmayan bir şey gözünüze çarptı mı? İyice düşünün!

Ellen gözlerini yere indirerek:

— Hayır efendim, dedi. Öyle bir şey olmadı.

Nedense kıp kırmızı olmuştu. Doktorun ve komiser muavininin hâlâ kendisine baktıklarını görünce:

— Yalnız Miss Page, çok endişeli görünüyordu, Dr Harrigan, Miss Keate gelir gelmez, ona derhal yukarı çıkmasını söylememi tenbih etmişti. Lazım gelenleri Miss Keate'e haber verdikten sonra, hasta -

Bed

ma yanına dönerek Mrs Dione Melady'nin odasında sesler duydum. Mrs Melady Miss Page'le kavga ediyor, Doktor Harrigan'a kimse mâni olmazsa, bir felâket olacağını, doktorun babasını öldüreceğini söylüyordu. Kapıdan dinlemek âdetim değildir. Fakat o kadar bağırıyorlardı ki sesleri dışarıya aksediyor; ne söyledikleri iyice duyuluyordu. İkisi de çok hiddetliydi... Bilhassa Mrs Dione...

Kısa bir sessizlik oldu. Mr Lamb hayretle Ellen'in yüzüne bakıyordu. Dr Kuncce de a-lâkadar olmuş görünüyordu. Birden ben de Dione odasından gelen sesleri duyduğumu hatırladım. Demek seslerden biri Nancy'nin sesiydi. Ellen:

Sonra bir şey daha var dedi. Miss Ash Dr Harrigan'dan korkuyor gibiydi...

"Ya ceb'nden kutuyu çıkarır da hırsızlığın farkına varırsa" diye düşünüyor ve korkuyor - dum. Bununla beraber hiç istifimi bozmadan:

— Ellen çok yorgun musun, dedim. Gece nöbetimi tekrar almadan hiç olmazsa biraz istirahat etmeniz lâzım,

Ellen'in gözleri korkuyla açıldı:

— Gece nöbeti mi? Al'ah göstermes'n imkânı yok yapmam! Bu gece olup bitenlerden sonra, ben nasıl olur da geceleyin kahırım?

Genç kız, ihtimal cinayeti hatırlamıştı. Tır tır titremeğe başladı. Dr. Kuncce:

— Sakin olun kızım, dedi. İyi bir hastabakıcı olduğunuzu, vazifeyi her şeyden üstün tuttuğunuzu, hastahanenin disiplin'ine riayet etmesini bildiğinizi göstermek için bundan daha iyi bir fırsat bulabilir misiniz? Öylece hem doktor - ların itibarını hem...

Dr. Kuncce uzun nutuklarından birine girişmek üzereydi. Ellen sapsarı olmuştu. Birden genç kızın rahatsız olduğunu,

midesinin bulandığını anladım. Doktorun sözünü keserek:

— Affedersiniz doktor bey, dedim. Ellen biraz rahatsız mı saade ederseniz gitsin.

Dr. Kuncce Ellen'in yüzüne baktı:

— Aman kızım, dışarı çık..

Ellen yerinden fırladı ve koridora çıktı.. Dr. Kuncce genç kızın arkasından kapıyı kapadı, sonra yerine oturdu. Komiser muavini:

— Ne oldu Allah aşkına? diye sordu.

Fakat doktorun cevap vermesine vakit kalmadı. Kapı vuruldu, telefoncu kız içeri girerek:

— Efendim Mr. Court Melady geldi, sizi görmek istiyormuş, dedi.

Dr. Kuncce:

— Buyursunlar, dedi.

İçeri Court Melady girdi. Doktor Kuncce:

— Hallo Melady, dedi.

Mr. Melady, Doktorun selâmına samimi bir tavırla, komiser muavinininkine ise soğuk bir şekilde mukabele etti. Dr. Kuncce bir koltuk gösterdi. Court Melady oturdu ve ilk iş olarak büyük bir mendille yüzünü sildi.

— Hava ne kadar sıcak, değil mi? dedi.

Doktor Kuncce:

— Evet, dedi.

Court Melady bir an düşü - dükten sonra:

— Amcama dair bir haber var mı? diye sordu. Onu bulabildiniz mi? Mr. Lamb:

— Maalesef bulamadık, dedi. Bütün şehri altüst ettik, fakat bulamadık. Bir adamın böyle birdenbire ortadan yok oluşu neye alâmettir b'limiye - rum kl..

Siz Mr. Melady, amcam hakkında bize malûmat verebilir misiniz?

— Ne gibi?

— Meselâ yapmak istediği şeyler, beslediği emeller hakkında. Amcamız size sırların açıyordu herhalde. Bir düşmanı, kendisine herhangi bir sebepten dolayı kin duyan biri yok muydu? Court Melady:

— Amcam çok ketum bir adamdı, dedi. Sırlarını kimseye açmazdı. Onun için kayboluşunu hiç bir şeye atfedemiyorum. Zaten doğru söylemek icap ederse amcam beni pek sevmezdi.

Court Melady'nin bu söyledikleri pek mühim şeyler değildi. Onun için ne komiser muavini ne de tahkikatı adını adım takip eden doktor Kuncce memnun oldu. Herkes susuyordu. Dışardan gidip gelmeler, fısıldaşmalar, telefon konuşmaları duyuluyordu. İçerisi çok sıcaktı. Oturduğum koltuk da pek rahat değildi. Onun için sorgunun bir an evvel bitmesini istiyordum. Mr. Lamb Court Melady'ye dönerek:

(Devamı var)

KARA MASKE

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve Yazı İşlerini Fillen
İdare Eden

Yazı İşleri Müdürü
HÂMİT ŞENDUR

Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer :

Kapak: Alâeddin Kral Mat
İç baskı ve dizgi: VAKİT

Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu, Kat II
Posta Kutusu: 448

ABONE ŞARTLARI

Sayısı: 15 Kuruş

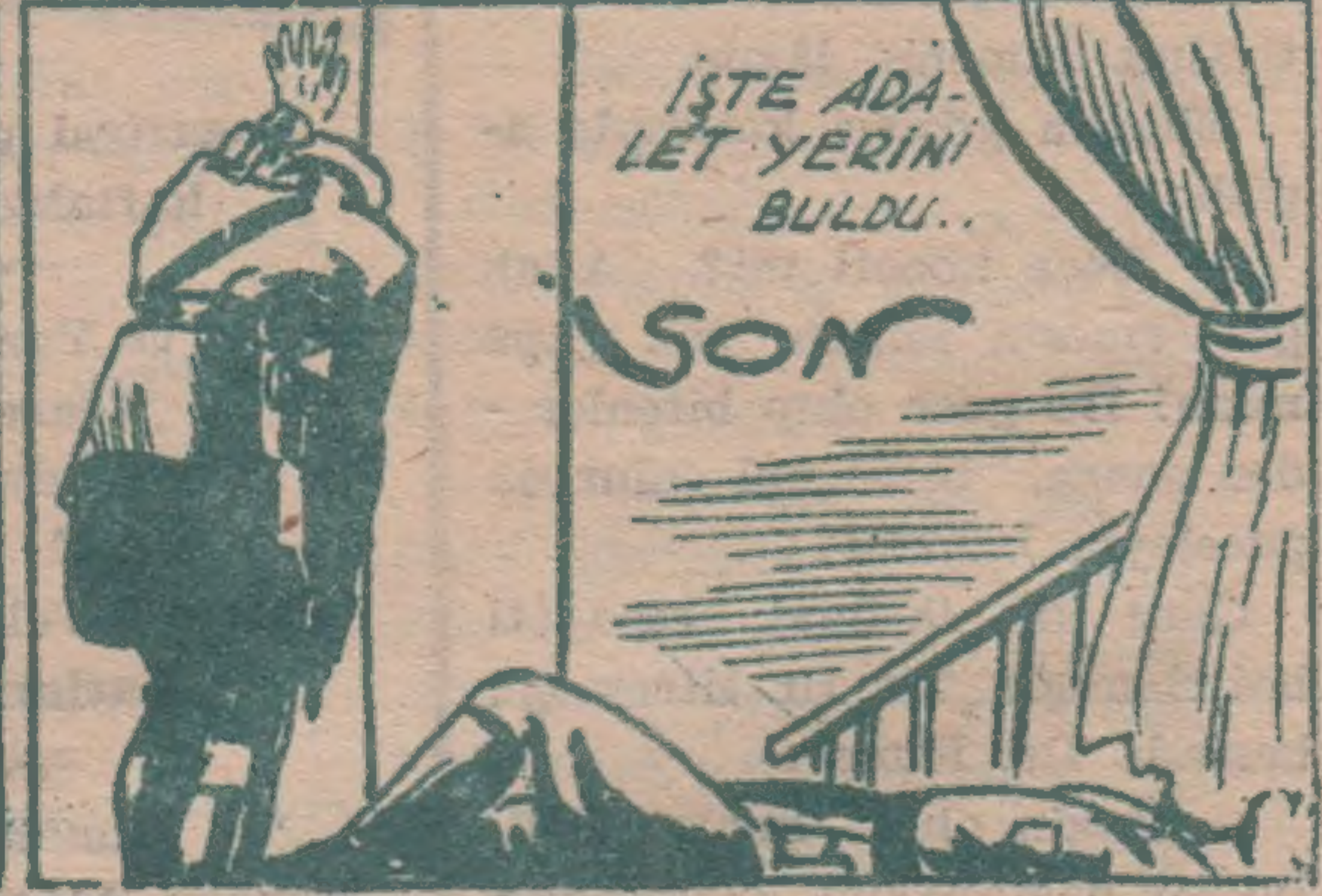
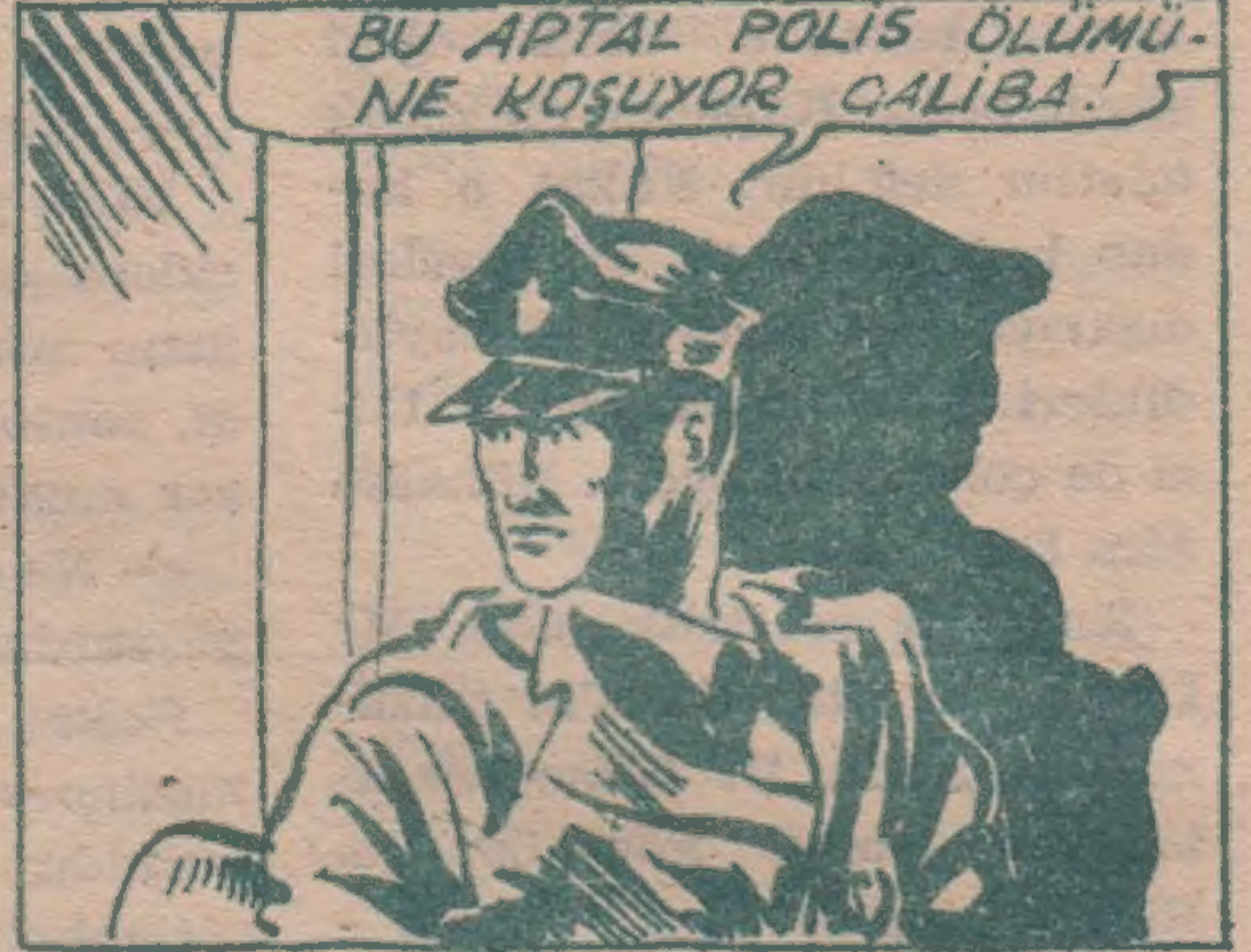
Yıllık 780, altı aylık 390 Kır.

Yıl:1 — Cilt: 1 — Sayı: 17

16 ŞUBAT 1948

RADYOLU POLİSLER

17

MÜJDE !!

Haftaya

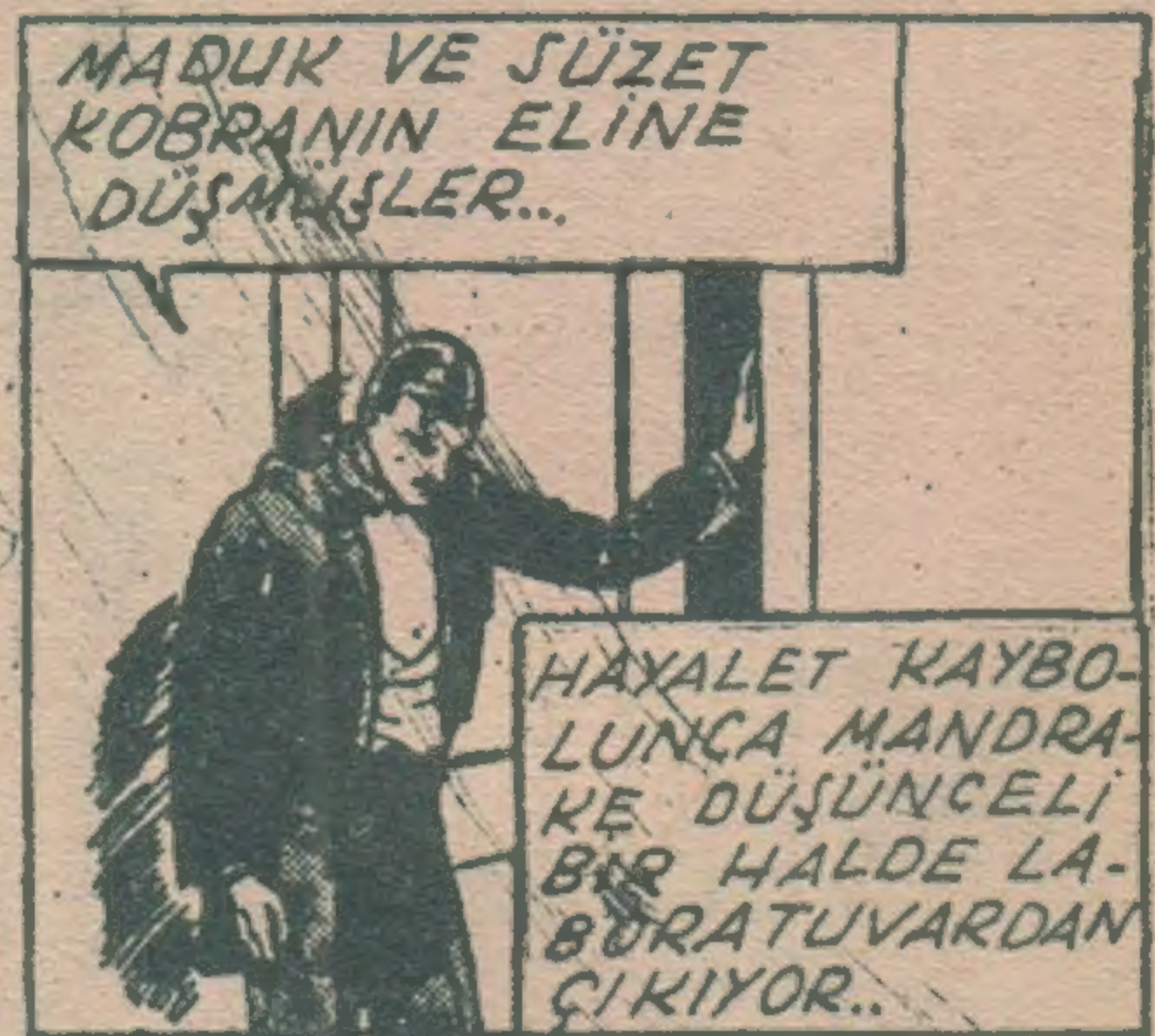
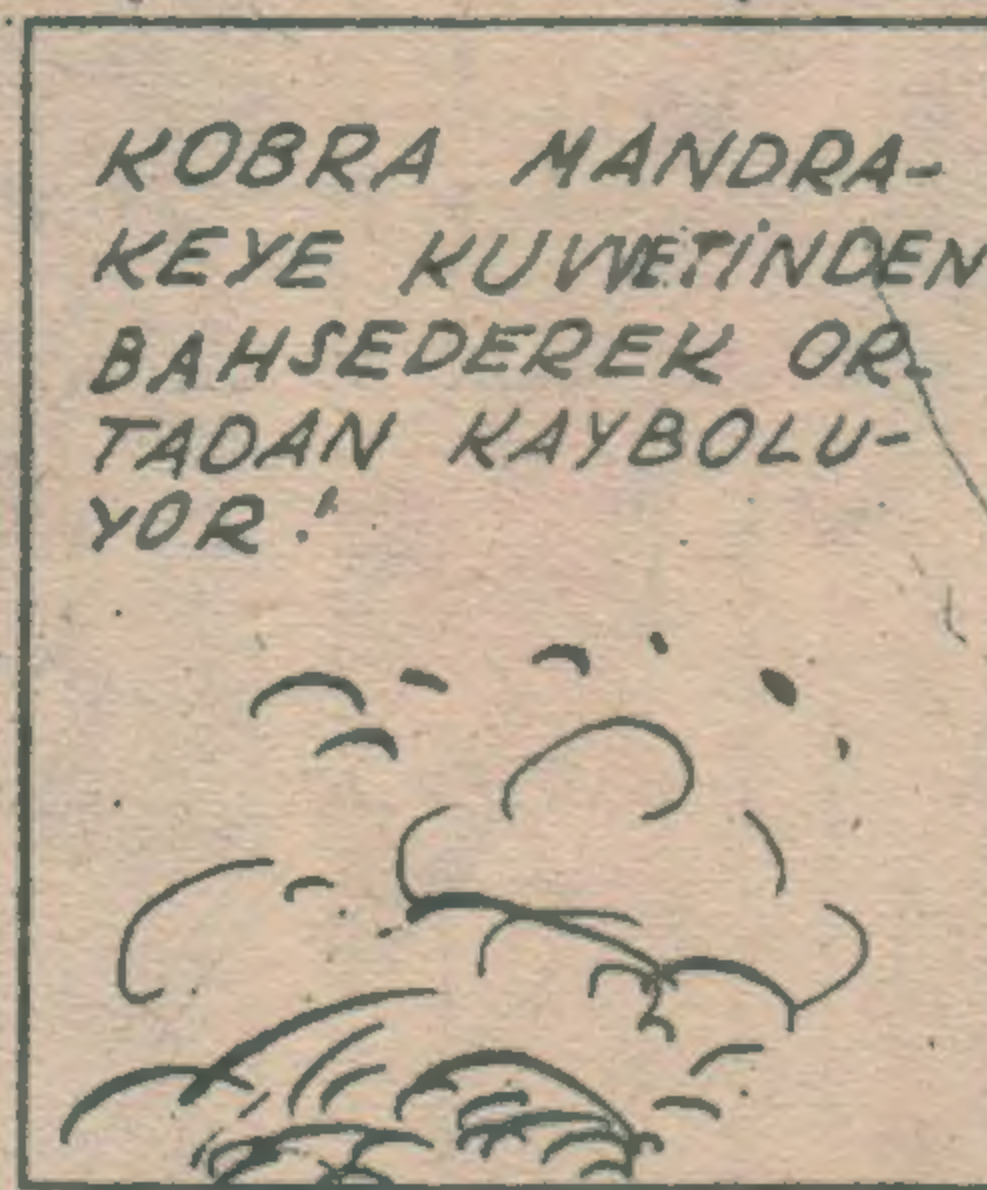
20.000

VOLT

BUYUK RESIMLI MACERA ROMANI !

Mandrake

17

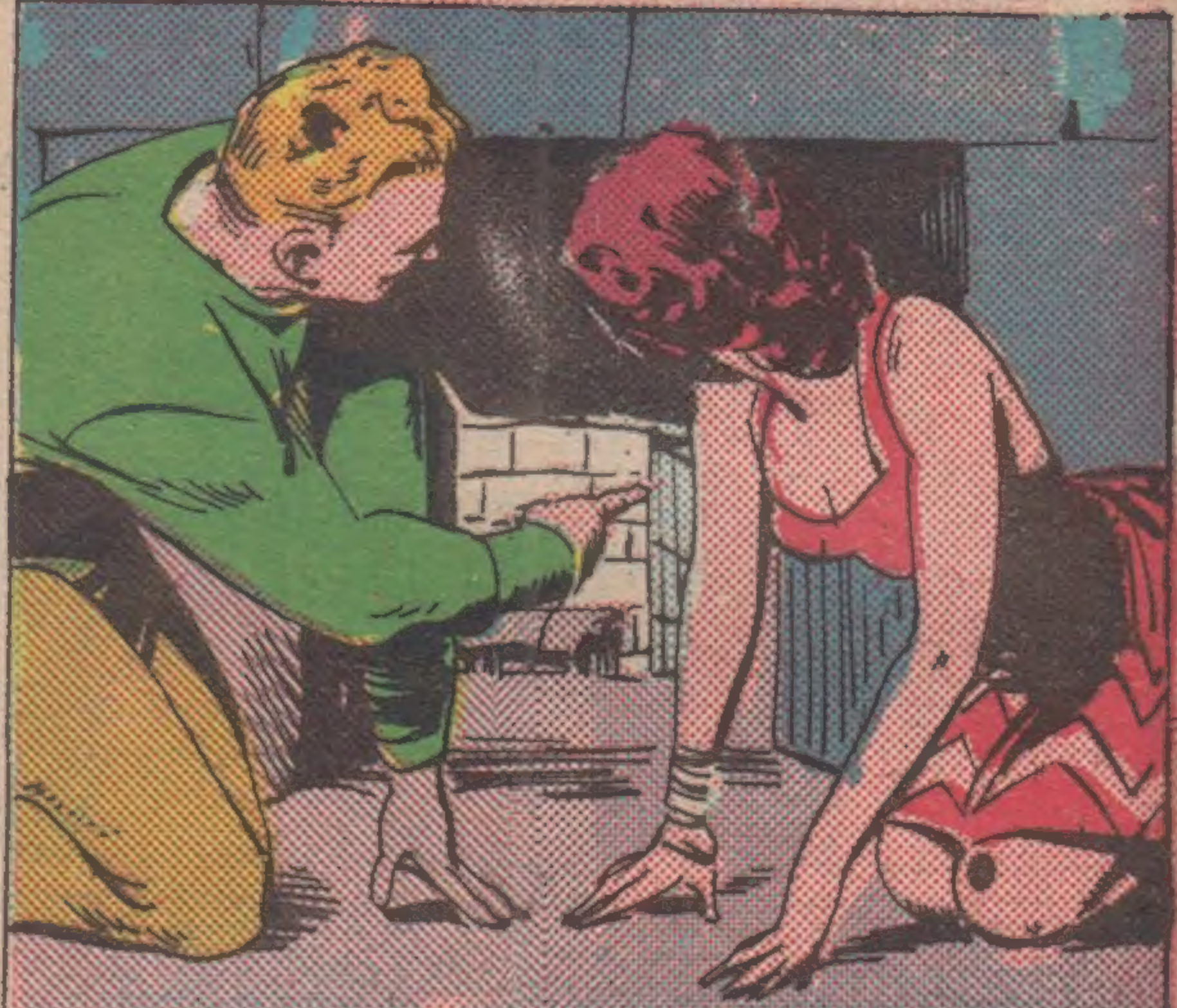

BAY TEKİN 17

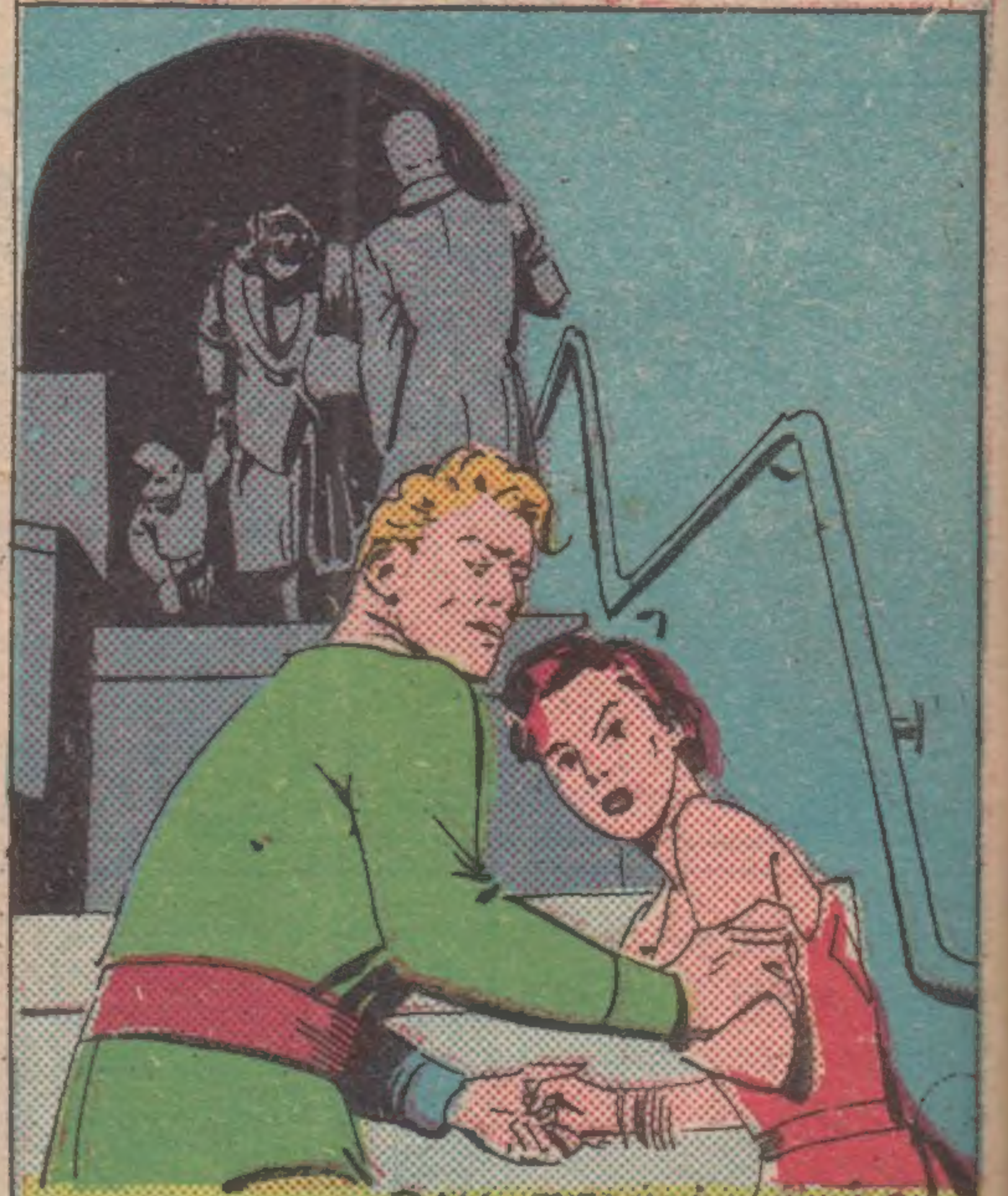
SULTRA BAY TEKİN'İN YATAĞINA SAKLANIYOR. GARDİYAN GELİP SORUYOR: "YANDAKİ NE OLDU?". BAY TEKİN CEVAP VERİYOR - "KAPİYİ AÇTI, GİTTİ!"

GARDİYAN, BAY TEKİN'İN EVVELDEN TENBİH ETTİĞİ GİBİ, BOŞ HÖCRENİN KAPISINI AÇIK BIRAKIP GİDİYOR. SULTRA: "SEN SAHİDEN ÇOK AKILLIY-MİSSİN!" DİYOR.

BAY TEKİN SULTRA İLE BERABER, AÇIK KAPIDAN ÇIKIYOR VE DIŞ KAPIYA GELİNCE O-RADAKİ NÖBETÇİYİ DE SÖZDE UYUTUYOR KIZA: "GEL ARTIK GİDEBİLİRİZ!" DİYOR.

BAY TEKİNİN ZEKASI SAYESİNDE FIRAR BAŞARI İLE NETİCELENMİŞTİ. HAPİSHANE GARDİYANLARI ONLARIN KAÇTIĞINI FARKETTİĞİ ZAMAN BAYTEKİN İLE SULTRA TUNEL E GİRMİŞLERDİ BİLE

Haftaya: TUNELDEN KAÇIŞ!